

2/2026

Pisara

HÄMEEN EV.LUT. KANSANLÄHETYKSEN YSTÄVÄ- JA JÄSENLEHTI

*Ajatuksia
toivosta*

TOIVO

Kristuksen ristiä nousee toivo, joka ylittää tämän näkyvän maailman rajan. Kristittyä ei odota kuolema, pimeys tai kadotus, vaan iankaikkinen elämä taivaassa. Siellä saa katsoa Jumalaa kasvoista kasvoin ja siellä olemme yhdessä kaikkien uskossa poisnukkuneiden kanssa. Toivo tarkoittaa myös uuden alun mahdollisuutta: ei ole niin suurta syntiä, etteikö sitä voisi saada Kristuksen tähden anteeksi. Jumalan edessä saa aina aloittaa alusta puhtaalta pöydältä.

"Toivo on elämämme ankkuri, luja ja varma. Se vlottuu väliverhon tuolle puolen." (Hepr. 6:19)

"Mikään kadotustuvomio ei siis kohtaa niitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa." (Room. 8:1)

Jeesus sanoo: "Minä annan heille ikuisen elämän. He eivät koskaan joudu hukkaan, eikä kukaan riistä heitä minulta." (Joh. 10:28)

"NIIN PYSYVÄT
NÄMÄ KOLME:
**USKO, TOIVO,
RAKKAUS.** MUTTA
SUURIN NIISTA ON
RAKKAUS."

(1. Kor. 13:13)

RAKKAUS

Kristinuskon ydin on rakkaus, mutta ei ihmisten rakkaus, vaan se ylittävä ja ylitsevuotava rakkaus, jota Jumala osoittaa jokaista syntistä ihmistä kohtaan. Vaikkemme olleet rakastamisen arvoisia, Jumala halusi rakastaa meitä. Kaikkein selkeimmin tämä rakkaus tulee näkyväksi Kristuksen ristin kautta: Jeesus rakastaa sinua niin paljon, että oli valmis kuolemaan puolestasi. Näin hän on ansainnut sinulle pelastuksen.

"Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkeisen elämän." (Joh. 3:16)

"Siinä on rakkaus -- ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi." (1. Joh. 4:10)

"Olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva eivätkä mitkään voimat, ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." (Room. 8:38-39)

USKO

Usko on kuin tyhjä käsi, johon Jumala asettaa lahjansa. Usko on luottamusta Jumalan armolupauksiin Kristuksessa. Uskolla kristitty omistaa kaiken sen, mitä Raamattu lupaa. Kukaan ei voi itse puristaa itsestään uskoa, vaan Jumala lahjoittaa sen vapaasti armonvälineittensä kautta. Kun vaikkapa luet tällä sivulla olevia Jumalan sanan kohtia, Pyhä Henki tekee ihmeellistä työtä sinun sydämessäsi ja lahjoittaa sinulle uskon. Oikea usko johtaa ihmisen aina Kristuksen luokse, Raamatun sanan äärelle, tekemään parannusta omista synneistään, seurakuntaan kohtaamaan Vapahtajan pyhissä sakramenteissa sekä rakastamaan lähimmäistään.

"Usko syntyy kuulemisesta, mutta kuulemisen synnyttää Kristuksen sana." (Room. 10:17)

"Usko Herraan Jeesukseen, niin pelastut, sinä ja sinun perhekesi." (Apt. 16:31)

Jeesus sanoi Tuomaalle: "Sinä uskot, koska sait nähdä minut. Autvaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe." (Joh. 20:29)

Toivon perustus

”Ihmiset eivät voi tulla vanhurskautetuiksi Jumalan edessä omin voimin, ansioin tai teoin, vaan heille annetaan vanhurskaus lahjaksi Kristuksen tähden uskon kautta.”

Hämeen
Kansanlähtöyksen
työntekijät: Miina,
Kaisa, Paula ja
Mikael

Näin opettaa luterilaisiin tunnustuskirjoihin kuuluva Augsburgin tunnustus. Siinä mainittu vanhurskaus on kristillisen toivon perusta. Se merkitsee, että Jeesukseen uskova syntinen ihminen luetaan Jumalan edessä taivaskelpoiseksi. Siinä on kristillisen toivon ydin: Kun synnit on saanut anteeksi, ei ihmisellä ole Jumalan edessä mitään hätää.

Siksi kristittyinä vältämme laittamasta toivoamme omiin hyviin tekoihimme tai siihen katoavaan hyvään, mitä maallisessa elämässä voimme saada. Toivomme kohdistuu uskomme alkajaan ja täyttäjään – Kristukseen itseensä (Hepr. 12:2). Itse asiassa usko on “sen todellisuutta, mitä toivotaan” (Hepr. 11:1). Vain tällainen yli kuolemankin kantava usko synnyttää toivon, johon elämässä kannattaa ankkuroitua (Hepr. 6:19).

Näin näemme, että Raamatussa usko ja toivo liittyvät kiinteästi yhteen. Ihmisellä on joko molemmat tai ei kumpaakaan.

Tässä lehdessä kiinnitämme katseemme siihen, miten toivo on kuin uskon kaksonen kohdistuessaan yksin Jumalaan ja Jeesuksen täytettyyn ristintyöhön. Toivo tuo myös uskon käytäntöön. Yhdessä uskon kanssa se saa ihmiset tekemään hämmästyttäviä asioita Jumalan valtakunnassa, kuten Haprealaiskirjeen 11. luvussa on kuvattu. Se siivit-

tää ihmiset näkemään, mitä Jumala tekee ja haluaa tehdä.

Toivo ja sen puute tulevat esiin myös kärsimyksessä. Kärsimys näyttää, mitä meillä on sisimmässämme. Mikä todella on syyimme elää, ja miksi on mielekästä kestää se, mitä elämä meille heittää.

Lehtemme keskeinen sanoma onkin se, että sinulle on olemassa merkitys ja tarkoitus. Juuri sinulle Jumala tarjoaa kutsumusta, syytä elää. On upeaa tietää, mihin suuntaan Jumala haluaisi meitä liikuttaa. Mitä enemmän sille toivosta käsin antautuu, sitä enemmän saa myös nähdä siitä seuraavaa hyvää hedelmää.

Eläessäsi toivossa tulet myös kohtaamaan ihmisiä, joille saat kertoa, mihin toivosi perustuu (1. Piet. 3:15). Siihen voit vastata näin: ”Toivoni perustuu armoon, jonka saan uskoa omakseni Jeesuksen ristintyön tähden.” (1. Piet. 1:13)

Jos keskustelukumppanisi silloin kysyy, mitä käytännössä uskot sinulle tapahtuvan, voit avata Ilmestyskirjan kaksi viimeistä lukua. Siellä Jumala kertoo, millainen tulevaisuus odottaa jokaista, joka laittaa toivonsa Kristukseen. Sen toivon varassa sinäkin saat kerran siirtyä ikuisuuteen, koska tiedät, miten sinulle käy: hyvin.

Mikael Elmolhoda

PIIRIPASTORI

RUKOUS ON KRISTITYN ETUOIKEUS

Hämeenlinnalaiselle Kati Valkamalle rukous on päivittäinen tapa hoitaa suhdetta Jumalaan. Usko tarkoittaa Katille turvautumista Jeesukseen ja rukous on hänelle elinehto.

– Nuorempana rukouksissani painottuivat pyynnöt omien toiveiden toteutumisesta. Nykyään, kun suhteeni Jeesukseen on läheisempi, kyselen enemmän sitä, millaisia toiveita ja suunnitelmia Jumalalla on minun elämäni suhteen, Kati kertoo.

– On todella hienoa, kun saa olla osana Kaikkivaltiaan Luojan suunnitelmissa. Se tuo elämään

merkityksellisyyttä ja myös rauhan. Jumala pitää kokonaisvaltaisesti huolta kaikista elämäni asioista.

Rakastaako Jumala minuakin?

Kati kertoo uskoneensa Jumalaan aina. Hänellä ei ole selke-

ää ”uskoontulotarinaa” tai isoa käännekohtaa elämässä, vaan suhde Jumalaan on syventynyt vähitellen.

– Minulla oli uskova opettaja, joka rohkaisi lukemaan Raamatua ja tuki minua monin tavoin. Minun polttava kysymykseni nuorena oli: ”Voiko Jumala rakastaa minuakin?”

Jumalan rakkauden suuruu-

den hän on saanut oppia tuntemaan vähitellen elämänsä aikana.

Hattulan Parolassa, missä Kati asui teini-ikäisenä ei ollut muita seurakuntanuoria.

– Lukion jälkeen elämässäni tuli biletysvaihe ja usko jäi takalalle. Jumala ei kuitenkaan jättänyt minua ja noihinkin vuosiin liittyy muistoja rukousvastauksista, Kati muistelee.

Vaikka elämässä on ollut vaikeitakin vaiheita, Kati sanoo olevansa nyt kiitollinen kaikesta. Oman elämän kiemurat ovat myös opettaneet taitoja kohdata erilaisissa elämäntilanteissa olevia ihmisiä.

Kahdeksan vuotta sitten Kati sai lievän aivoinfarktin. Se pysäytti ja antoi mahdollisuuden punnita elämänarvoja uudelleen.

– Sekin oli oikeastaan rukousvastaus. Olin toivonut jonkinlaista pysäytystä. Onneksi infarkti ei ollut vakava ja toivuin hyvin, Kati kertoo.

– Jumala käyttää kaikkia elämänvaiheita vetääkseen meitä lähemmäs itseään.

Rukousta yksin ja yhdessä

Katin lempipaikka rukoilemiseen on kotona, oman sohvan nurkassa, mutta rukous on läsnä kaikkialla, missä hän liikkuu. Kotona hän rukoilee välillä arkisten puuhien keskellä kuten vaatteita silittäessä, joskus taas polvistuu rukoilemaan.

– Voin jutella Jumalan kanssa kaikkialla. Rukoukset ovat toisinaan hyvin spontaaneja ja lyhyitä.

Katille on tärkeää myös rukous yhdessä toisten kristittyjen kanssa.

– Yhdessä rukoileminen auttaa keskittymään.

Kansanlähetyksen Keitaalla, missä Kati toimii vapaaehtoisena, kokoonnutaan myös viikoittain rukoilemaan yhdessä.

Kati on kuulunut jo yli 15 vuotta ryhmään, jonka nimi oli ennen Kaupunki-rukoilijat, nykyään Hämeen parhaaksi -rukoilijat. Ryhmässä rukoillaan erityisesti Hämeenlinnan kaupunkia ja Suomea koskevien ajankohtaisten asioiden puolesta.

– Ydinryhmään kuuluu kuusi naista eri seurakunnista, mutta joskus muitakin tulee mukaan. Kokoonnumme viikoittain ja rukous on tapaamisten keskiössä. Yhteisen rukouksen kautta on syntynyt syvä yhteys.

Hämeen parhaaksi -rukoilijat ovat myös jalkautuneet rukouskävelyille eri puolille kaupunkia ja kesällä rukoustopaamiaisia on pidetty kahviloissa, terasseilla tai uimarannalla.

Tänä vuonna Suomi liittyy Pohjoismaiden yhteiseen rukousvuoteen, jonka tarkoituksena on muodostaa katkeamaton rukousten ketju Suomen puolesta. Kati oli keväällä mukana rukousviikolla, jolloin hämeenlinnalaiset ottivat vastuulleen rukousketjun.

– Rakensimme erityisen rukoustilan, joka on kauniisti sisustettu. Tila pyhitettiin Jumalan edessä olemista varten ja siellä rukoillessani koin erityistä Jumalan läsnäoloa. Tilassa oli myös maalaus- ja piirustusarvikkeita ja minäkin kokeilin käyttää niitä. Luovassa rukouksessa voi käyttää erilaisia lahjoja, Kati kertoo.

– Oli myös hienoa, kun rukousvuoronsa päättävä rukoilija aina siunasi seuraavat rukoilijat. Näin syntyi myös siunausten ketju.

Rohkeasti rukoilemaan

Ihmistä, joka pohtii, osaanko minä rukoilla oikein, Kati rohkeasee aitouteen.

– Jumalan edessä voit olla aidosti sitä, mitä olet. Jumala kestää kyllä myös meidän negatiivisia tunteitamme, eikä hän odota meiltä hienoja sanamuotoja. Hän kuulee ajatuksemme ja huokauksemmekin.

Uskossa Katille on tärkeää iankaikkisuuden toivo.

– Minun elämäni antaa toivoa se, että minulla on oikeus lähestyä koko maailmankaikkeuden Luoja. Hän on luvannut kuulla pyyntömmen ja vastata niihin, Kati muistuttaa.

– Kun lupaan rukoilla vaikka ystävän puolesta, se on paljon enemmän kuin pelkät hyvät toivotukset tai ”peukkujen pitäminen”.

Katilla on luontainen kiinnostus ihmisiä kohtaan ja hän toivoo, että osaisi nähdä jokaisen lähimmäisen Jumalan silmin. Kati toimii vapaaehtoisena muun muassa Keitaan Hyvän uutisen kahvilassa.

– Siellä on viikoittain tarjolla ilmaista kahvia ja juttuseuraa. Jos joku toivoo esirukousta henkilökohtaisten asioidensa puolesta, sitäkin on tarjolla.

Kati kaipaa seurakuntiin enemmän yhteistä rukousta ja elämän jakamista.

– Jeesuksen opettama rukous alkaa sanoilla ”Isä meidän”. Jumalaan uskovilla on yhteinen Isä eli seurakunta on parhaimmillaan perhe, jossa jaetaan iloja ja suruja. Todellinen yhteys vaatii sitä, että tiedämme, mitä toisille kuuluu ja vietämme aikaa yhdessä.

MIINA MAKKONEN

Mitä toivo on?

“Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus.” Näin kirjoittaa apostoli Paavali kolmesta hyveestä, joille elämä on tarkoitettu rakentumaan. Kaikkien ensisijainen kohde on Jumala; uskossa ja toivossa Jumala on vieläpä niiden ainoa kohde. Tänään tutustumme näistä toiseen eli toivoon.

Joku voisi sanoa, että toivo on tunne. Fiilis tai kaipaus siitä, että kyllä tämä tästä, asiat paranevat ja järjestyvät. Toinen saattaisi ajatella toivoa myönteisenä asenteena tulevaisuudesta. Oletuksena siitä, että hyvää on tulossa.

Syvällisempi saattaisi myös mainita, että toivo näyttää elämässä suuntaa ja viitoittaa tietä eteenpäin. Se ylläpitää merkityksen kokemusta arjen haasteissa, sillä ihminen tarvitsee tarkoituksen, jota varten elää. Samalla merkityksellisyys ruokkii toivoa.

Näin ajatteli myös neurologi ja psykiatri Viktor Frankl. Ollessaan natsien keskitysleirillä hän huomasi, että ne vangit kestivät paremmin, joilla oli syy elää – raison d'être. Jotain, mitä he näkivät tulevaisuudessa, joku tai jokin, joka heitä ehkä myönteisesti odotti. Näin toivo syntyy merkityksestä ja merkitys toivosta.

Mutta riittääkö tämä? Ajatellaamme tässä hirvittäväntä kär-

simestä eli Jeesusta ristillä. Miten hän sen kesti?

Toki Jeesus tiesi, mitä hyvää hänen kärsimyksestään seuraa, eli ihmisten pelastuminen. Mutta ennen kaikkea hänellä oli toivon ydinavain: suhde rakastavaan Taivaan Isään. Juuri hänen käsiinsä Jeesus uskoi henkensä (Luuk. 23:46). Samoin me saamme olla Jumalan käsissä sekä eläessämme että kuollessamme.

Toivo kohdistuu Jumalaan

1. Raamatussa toivo ei ole niinkään toiveikkuutta ja hyvää tunnetta tulevista elinpäivistä. Sen sijaan siitä käytetään kreikan sanaa *elpis*, joka viittaa luottavaan odotukseen. Tietoon siitä, mitä on tulossa.

2. Luterilaisissa tunnustuskirjoissa korostetaan myös, että sekä usko että toivo ovat te-

kemisissä vain Jumalan kanssa. Ne eivät siis saa kohdistua muualle kuin Jumalaan. Ihmisen jumala kun on Lutherin mukaan juuri se, jolta hän viime kädessä odottaa kaikkea hyvää ja johon hän turvautuu.

3. Emme kuitenkaan voi tietää, mitä elämässä tapahtuu. Vaikka Jumala voikin auttaa meitä maallisen elämän asioissa, ei se ole taattua. Ollakseen hyve on toivon siis kohdistuttava siihen, mitä voimme varmuudella Jumalalta odottaa: pelastumista iankaikkiseen elämään ja Jumalan antamaa kutsumusta.

4. Pelastuksesta Jeesus on myös antanut lupauksen: “Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu” (Mark. 16:16). Voit siis kysyä: “Olenko kastettu ja uskonko Jeesukseen?” Jos vastaus on kyllä, toivosi kuoleman jälkeisestä hyvästä elämästä lepää vankalla perustalla.

Toivo tässä elämässä

5. Elämämme suhteen Raamattu opettaa, että toivon antaa kutsumus olla ja elää pelastetuna, Jumalan rakastamana ja rakastavana ihmisenä (Ef. 4:4). Kutsumus ei siis kitydy siihen, mitä itse haluaa tehdä tai saada, vaan siihen, että on kutsuttu Jumalan omaksi ja hänen rakautensa lähettilääksi.

6. Juuri tästä merkityksellisyys rakentuu: saat elää kutsuttuna palvelemaan Jumalaa ja ihmisiä. Näin toivo suuntaa huomiota itsestä ulospäin. Se ei ole itsekkeistä eikä kysy, mitä minä toivon saavani muilta, vaan etsii, mitä voin muille antaa. Juuri hyvän antaminen rakentaa merkityksellisyyttä: on merkityksellistä elää toisia varten ja palvella muita kuin itseään.

7. Tämä sanoma on jokaiselle, joka miettii, kannattaako elää. Olemassaolosi on itsesään hyvä asia. On parempi, että olet olemassa, kuin että et olisi. Jos siis koet, että tarvitset elääksesi toivoa, olet oikeassa. Toivo on elämän edellytys, sillä ihminen on luotu olennoksi, joka tarvitsee synn ja tarkoituksen elää. Tämä on Jumalan kädenjälkeä, ja Jumalalla on elämällesi hyvä suunnitelma, jolla hän vastaa kaipuuseesi.

8. Elämällesi on siis merkitystä ja olemassaolollasi on tarkoitus. Kukaan ei ole turha, ja on vapauttavaa, ettei tarvitse keskittyä vain siihen, mitä hyötyä saamme tai mitä itse haluamme. Toivo vapauttaa rakastamaan, sillä kärsimyksenkin keskellä saa luottaa saavansa palvella Kristusta ja lähimmäisiään.

9. Samalla toivo luottaa, että Jumala rakastaa ja palvelee meitä silloinkin, kun emme itse jaksa palvella muita. Toivo ei ole kutsu suorittamisen oravanpyörään, vaan rauhaa identiteetissä Jumalan lapsena. Sen rauhan antaa vain Jeesus (Joh. 14:27).

Toivo karkottaa epätoivon

10. Epätoivo puolestaan on pahe, joka hylkää luottavan turvautumisen Jumalaan. Ihminen saattaa esimerkiksi ajatella, ettei voi saada syntejään anteeksi. Tähän ainoa lääke on evankeliumi: Kristus kuoli juuri syntisten puolesta (Room. 5:8). Älä siis koskaan vaiu epätoivoon, sillä juuri syntiesi äärellä näet, miksi tarvitset Jeesusta.

11. Arkipuheessa epätoivolla voidaan viitata myös elämänhalun ja mielekkyyden menettämiseen. Tähänkin kristillinen toivo tuo valon: myös ajallisen elämän toivo nousee siitä, että Jumala on antanut meille kutsumuksen, jossa saa elää.

12. Näin toivon pohja ja perustus on Jumalan itseilmoitus Jeesuksessa. Toivomme on siinä, kuka ja millainen Jumala on ja mitä hän on luvannut. Nämä lupaukset ovat tosiasioita, joista yksin armosta saa olla osallinen jokainen, joka uskoo Jeesukseen Herranaan ja Vahtajanaan.

MIKAEL ELMOLHODA JA MIKA TUOVINEN

TOIVON KIPINÄ ELÄMÄN PIMEYDESSÄ

Kristitty on kutsuttu viemään toivoa maailmaan, jossa on paljon kärsimystä, toivottomuutta ja merkityksettömyyttä, hidasta kuolemaa, jossa ihminen ei enää koe olevansa kunnolla elossa.

Tämän keskelle Jumala lähettää sinut viemään toivoa siitä, että kaikki ei ole tässä eikä tämä elämä ole kaikki. On jotain enemmän, jotain kestävämpää. On Jumalan rakkaus Kristuksessa ja merkitys, jonka armo tuo arkielämään. Tavallisiin ihmiskohtauksiin, joissa saat tuoda toivoa toivottomille (2. Kor. 4:8).

Näin toivo on uskon kauneutta. Elämänvoimaa, joka vetää ylös kuopasta. Luottamusta, että elämä on ristillä voittanut kuoleman, eikä kukaan Kristukseen uskova kuole (Joh. 11:26), koska kuolema on menettänyt otteensa meistä (1. Kor. 15:55). Tämä toivo Kristuksessa seisoo, kun kaikki muu kaatuu. Se kestää viimeiseen hetkeesi asti. Siksi saat luottaa siihen, mitä on tulossa.

MITÄ RAAMATUSSA SANOTAAN TOIVOSTA

Miten toivo vaikuttaa ihmisessä:

”Vanhurskas viheriöitsee kuin palmupuu, hän kasvaa kuin Libanonin setri. He ovat istutetut Herran huoneeseen, he viheriöitsevät meidän Jumalamme kartanoissa. Vielä vanhuudessaan he tekevät hedelmää, ovat mehevät ja vihannat ja julistavat, että Herra on vanhurskas, hän, minun kallioni, ja ettei hänessä vääryyttä ole.”

PSALMI 92:13-16

*Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja **toivon**.*

JEREMIA 29:11

*Sinä olet minun suojani ja kilpeni, sinun sanaasi minä panen **toivoni**.*

PSALMI 119:114

*Toivon Jumala täyttäköön ilolla ja rauhalla teidät, jotka uskotte, niin että teillä Pyhän Hengen voimasta olisi runsas **toivo**.*

ROOMALAIKIRJE 15:13

*Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Suuressa laupeudessaan hän on synnyttänyt meidät uuteen elämään ja antanut meille elävän **toivon** herättämällä Jeesuksen Kristuksen kuolleista.*

1. PIETARIN KIRJE 1:3

*Me riemuitsemme jopa ahdingosta, sillä tiedämme, että ahdinko saa aikaan kestävyyttä, kestävyys auttaa selviytymään koetuksesta ja koetuksesta selviytyminen antaa **toivoa**.*

ROOMALAIKIRJE 5:3-4

*Kaikki, mitä pyhät kirjoitukset sisältävät, on kirjoitettu meille opiksi, jotta saisimme siitä kestävyyttä, lohtua ja **toivoa**.*

ROOMALAIKIRJE 15:4

*Minä odotan sinua, Herra, odotan sinua koko sielustani ja panen **toivoni** sinun sanaasi.*

PSALMI 130:5

*Eikä **toivo** ole turha, sillä Jumala on vuodattanut rakkautensa meidän sydämiimme antamalla meille Pyhän Hengen.*

ROOMALAIKIRJE 5:5

Paavo touhua mielellään Lähetyskodin keittiöllä.

PAAVO RANTALA: "USKO JEESUKSEEN KANNATTAA AINA"

Minun matkani Jeesuksen kanssa alkoi 80-luvun loppupuolella. Asuin silloin Alavudella. Takana oli avioero, minulla oli viinaputki päällä ja elämä huonolla mallilla. Tutustuin uskovaan naiseen, jonka kanssa tapailimme jonkun aikaa ja sain siitä kimmokkeen hengellisiin asioihin. Kaipasin muutosta elämäni ja ymmärsin, että ilman Jumalaa en pääse irti juomisesta.

Vähitellen ajatukseni kypsyivät siihen, että haluan tulla uskoon. Lähdimme naisystävän kanssa toisen uskovan ystävän luo, jonka olin kuullut puhuvan Jumalasta vaikuttavasti. Hän oli tullut tekemään kanssani kala-kauppoja, mutta samalla hän oli jutellut uskosta ja saikin ilmaisen kalan mukaansa.

Matkalla hänen kotiinsa piti kyllä vielä pysähtyä ojanpientareelle miettimään, mutta tajusin, että en voi jatkaa entiseen malliin. Minulla oli vahva tah-

totila muutoksesta. Olin kyllästynyt pakenemaan.

Uskoontulo oli iso käännekohta elämässäni. Alkoholi jäi pois ja sain uusia ystäviä. Sain pian todistaa uskostani myös työkavereilleni. Lähdin mukaan Kansanlähetyksen toimintaan ja kotonani alkoi kokoontua miesten raamattupiiri. Vuonna 1995 muutin nykyisen vaimoni perässä Pirkkalaan ja tulin mukaan Hämeen Kansanlähetyksen toimintaan.

Minulle on luontevaa tehdä ja touhuta erilaisia asioita ja palvelen mielellään käsilläni. Työnteko alkoi jo pikkupoikana peruna-pellolla.

Hämeen Kansanlähetyksessä olen saanut olla mukana erilaisissa vastuutehtävissä. Alkuvuosina järjestimme hengellisiä tilaisuuksia Pirkkalassa. Olin pitkään piirihallituksen jäsen, olen ollut mukana Lähetyskodin remonttihommissa ja keittiölläkin olen touhunnut paljon.

Viime kesänä minulla todettiin syöpä ja joitakin vastuita on täytynyt jättää. Sairaudesta on tullut yhä tärkeämpi voimavara elämässäni. Minua ei pelota, mitä syöpä tuo mukanaan, vaikka lääkäreiden tutkimukset välillä jännittävätkin. On turvallista olla taivastiellä ja uskon varmasti siihen, että tämän elämän jälkeen minua odottaa iankaikkinen elämä.

Tällä hetkellä palvelen voimieni mukaan. Olen edelleen vastuutehtävissä keskiviikkoisin päiväraamattupiirissä ja toisinaan sunnuntaiseuroissa. Toivon, että saan jatkaa palvelutehtävissä tulevaisuudessakin. Mieluummin lähdän liikkeelle kuin jään kotiin murehtimaan.

Välillä hämmästelen sitä, että kohdalleni on osunut sellainen onni, että olen saanut löytää uskon Jeesukseen. Häneen kannattaa uskoa ja turvautua aina.

PAAVO RANTALA

Rukous tuo toivoa toivottomimpaankin tilanteeseen

”Voisimmeko rukoilla puolestasi?” Tämän kysymyksen teemme usein, kun kohtaamme tiimini kanssa erilaisissa elämäntilanteissa olevia naisia ja perheitä. Toisinaan tilanteet näyttävät inhimillisesti katsottuna todella toivottomilta. Ihmiset kamppailevat toimeentulon, mielenterveyshaasteiden, vanhemmuuden, sairauksien ja sodan aiheuttamien traumojen kanssa.

Teemme paljon ennalta-ehkäisevää työtä esimerkiksi paremman mielen-terveyden mahdollistamiseksi. Puhumme naisten ja perheiden kanssa teemoista, jotka ovat usein tabuja tai niistä ei muuten ole riittävästi oikeaa tietoa. Esimerkiksi synnytyksen jälkeinen masennus on yksi tällainen teema. Paikallisessa terveydenhuollossa ei tästä puhuta ja toisaalta olemme myös kuulleet naisten kertomuksia siitä, miten muslimiyhteisöt ovat leivittäneet huhua, että tuoreessa äidissä on paha henki, koska tämä äiti on masentunut.

Toivo on kuin valo

Epätoivon keskellä ihminen ei useinkaan pysty katsomaan tulevaan, koska koettelemus on niin voimakas. Silloin on tärkeää, että hänellä on joku, joka kulkee rinnalla ja kuuntelee. Me yritämme olla näitä rinnal-

lakulkijoita. On tärkeää, että ihminen pystyy sanoittamaan omaa toivottomuuttaan. Toisinaan tarvitaan useita tapaamisia, mutta tällä tavoin rakennetaan myös luottamussuhdetta.

Usein se, että asioista puhutaan niiden oikeilla nimillä, auttaa paljon ja tuo toivoa tilanteeseen. Ajattelen, että toivottomuus on kuin eläisi pimeässä. Kun tuon pimeyden keskelle sytytetään vaikkapa pieni tuikkukynttilä, se valaisee jo niin paljon, että ihminen alkaa nähdä ympärillään olevia asioita. Samalla tavalla vaikeuksista puhuminen tuo valoa eli toivoa toivottomuuden keskelle ja ihminen alkaa nähdä muutakin kuin oman toivottomuutensa.

Toivo auttaa ihmistä suunnittelemaan ajatuksensa ja katseensa kohti tulevaa. Raamatussakin Jumala lupaa antaa tulevaisuuden ja toivon (Jeremia 29:11). Toivo rakentaa luottamusta siihen, että selviämme koettelemuksista.

Tärkeitä kohtaamisia

Tiimissäni on monenlaista osaamista ja ammattitaitoa, joita pidämme Jumalan lahjana näihin kohtaamisiin. Mutta välillä olemme tilanteissa, joissa tästä osaamisesta ei juurikaan tunnu olevan hyötyä. Vaikka emme voikaan tehdä julkisesti kristillistä työtä muslimimaassa, niin tuomme aina esiin sen, että me olemme itse kristittyjä.

Kunnioitamme kohtaamiemme ihmisten vakaumusta ja usein myös kysymme siitä, koska monelle esimerkiksi usko voi toimia voimavarana. Samalla saamme tärkeää tietoa siitä, onko ihminen hengellisesti avoin. Luotamme kohtaamisissa Pyhän Hengen johdatukseen. Tämä näkyy monesti niin, että keskusteluiden lopussa saatamme kokea kehoitusta kysyä kohtaamaltamme ihmiseltä, saisimmeko rukoilla hänen puolestaan. Joka kerta olemme saaneet myönteisen vastauksen tähän kysymykseen.

"Toivo auttaa ihmistä
suuntaamaan ajatuksensa
ja katseensa kohti
tulevaa. Raamatussakin
Jumala lupaa antaa
tulevaisuuden ja toivon."

ANU TYÖSKENTELEE ITÄ-EUROOPAN MUSLIMIALUEELLA

Jos haluat tukea Anun työtä,
katso maksutiedot sivulta 15

Kerran kuukaudessa kokoonnumme äitien ja alle 1-vuotiaiden vauvojen kanssa yhteen. Näissä tapaamisissa äideillä on mahdollisuus saada uusia ystäviä, päästä osalliseksi vertaistuesta sekä saada koulutusta eri teemoista. Äideiltä saamamme palaute on ollut pelkästään positiivista.

Moni heistä on kertonut kuinka nämä kokoontumiset ovat antaneet toivoa haastavaan arkeen, kun tukiverkosto saattaa asua kaukana tai välit sukuun eivät ole parhaat mahdolliset. Äidit ovat myös kertoneet, että kuullessaan toisten äitien kamppailevan samankaltaisten asioiden kanssa, oma elämä on alkanut vaikuttaa ihan normaalilta ja on tullut tunne, että tästä selvitään.

Rukousvastaus

Erään tällaisen kokoontumiskerran päätteeksi yksi äideis-

tä jäi vauvansa kanssa viivyttelemään lähtöään. Hän odotti, että muut äidit olivat lähteneet ja kysyi sitten, olisiko meillä aikaa jutella. Istuimme alas ja tämä tuore äiti alkoi kertoa elämästään. Hän oli menestynyt asianajaja, jolla oli hyvät etenemismahdollisuudet urallaan. Oltuaan naimisissa muutaman vuoden hän oli tullut raskaaksi. Raskaus oli ollut toisaalta iloinen uutinen, mutta oli aiheuttanut myös paljon epävarmuutta. Hänellä ei juuri ollut kokemusta vauvoista eikä hän osannut nähdä itseään äitinä.

Vauva oli nyt kuuden kuukauden ikäinen ja äiti oli hyvin väsynyt sekä huolissaan. Vauvalla oli paha allerginen ihottuma, eikä mikään tuntunut auttavan. Nainen tunsii olevansa huono äiti ja toivottomassa tilanteessa, kun ei pystynyt auttamaan lastaan. Yksi tiimini jäsenistä on sairaanhoitaja ja hän antoi muutamia neuvoja. Nainen otti ne kiitollisena vastaan.

Tilanteessa oli kuitenkin jotain erityistä ja koimme kehoitusta kysyä, saisimmeko rukoilla naisen ja vauvan puolesta. Nainen huokaisi helpottuneena myöntävän vastauksen. Ja niin rukoilimme. Pysimme Jumalaa parantamaan vauvan ja rohkaisemaan naista äitiydessään. Mitään ihmeeparantumista ei siinä hetkessä tapahtunut.

Seuraavana päivänä nainen laitto viestin ja kertoi, miten merkityksellinen edellisen päivän kohtaaminen oli hänelle ollut ja kuinka kiitollinen hän oli meille. Parin viikon päästä hän laitto viestin, että vauvan ihottuma ei ollut enää yhtään niin paha kuin se oli ollut. Seuraavassa äitien ja vauvojen tapauksissa tämä äiti kiitti ääneen saamastaan tuesta ja avusta. Lyhyt kohtaaminen ja rukous toivat toivon takaisin naisen elämään.

ANU

*haluaisimme niin mielellämme
helppoja päiviä, myötämäkeä
pilvilinnoja, kiittokuvaelämää*

*samalla tiedämme ja tunnustamme
ei elämä ole sitä
ei koskaan ollut
ei tule koskaan olemaan*

*elämä olet Sinä
Elämän Leipä, Elävä vesi*

Sinun elämässäsi, elämämme

*Jumalamme
kiitos siitä, että ajatuksesi
meitä kohtaan ovat
rauhan ajatukset
toivon ajatukset
tulevaisuuden ajatukset*

*Jumalamme
haluat tuoda meidät
luoksesi, lähellesi*

syliisi asti

RUNOT JA KUVAT LEA PYYHTIÄ

*Jeesus
nimesi on ihmeellinen
nimesi tarkoittaa*

*'Herra on apu'
'Herra pelastaa'*

*joka kerta kun sanon nimesi
sanon samalla, että Sinä
autat ja pelastat*

kiitos nimesi ihmeestä

Pisara

Julkaisija:

Hämeen Ev.lut. Kansanlähetys ry.
Hämeenpuisto 41, 33200 Tampere
040 960 3690, hameenkl@sekl.fi
Y-tunnus: 0218209-8

Päätoimittaja:

Mikael Elmolhoda

Lehden taitto:

Jarkko Lemetyinen,
www.katsedesign.fi

Kannen kuva:

Unsplash.com

Työntekijöiden yhteystiedot:

Marko Turunen, piirijohtaja
040 664 9693,
(vapaalla vuoden 2026)

Paula Jääskö, lähetys- ja
toimistos sihteeri
040 9603690

Kaisa Putkiranta, juniorityöntekijä
040 757 2372

Mikael Elmolhoda, piiripastori,
nuorisotyöntekijä
044 452 2238

Miina Makkonen, tavoittavan työn
koordinaattori Hml,
040 848 0542

Kirsi Jokela, maahanmuuttaja-
työn yhdyshenkilö (vap.eht),
040 738 2731

Sähköpostit:

etunimi.sukunimi@sekl.fi

Lasse Jussila, evankelista (vap.eht.)
040 536 5133,
lasse.a.jussila@gmail.com

Riku Pesonen, rahastonhoitaja
(vap.eht.)

Marianna Hildén,
musiikkievankelista (vap.eht.),
050 545 3344,
marianna.hilden@gmail.com

Piirihallitus 2026:

Torsti Tauriainen,
Jaakko Sadeharju,
Riku Pesonen,
Antti Jääskö,
Kirsi Jokela,
Riitta Kemppi,
Tuulia Taipale ja
Asta Vuorinen

Pankkiyhteys:

Tampereen seudun Osuuspankki:
FI71 5730 0820 0457 02
Keräyslupa: RA/2021/1201

Painosmäärä ja jakelu:

1000 kpl. Lehti tilaajille sekä
jaetaan ilmaisjakeluna.

Osoitteenmuutokset: hameenkl@sekl.fi tai 040 960 3690. Osoitteessa
www.hameenkl.fi voit perua tilauksen tai tehdä osoitteenmuutoksen.

ISSN 2242-7929 (painettu) / **ISSN 2954-1743** (verkkojulkaisu)

Painopaikka: Grano, Vaasa

TERVETULO A MUKAAN TOIMINTAAMME

*Tietoa ryhmistä ja tapahtumista toimipisteissämme
sekä muualla Pirkanmaalla ja Kanta-Hämeessä
löytyy kotisivuiltamme: hameenkl.fi*

LÖYDÄT MEIDÄT MYÖS
SOSIAALISESTA MEDIASTA:

Kansanlähetys Häme
Kansanlähetys Häme, Hämeenlinna

kansanlahetyshame

**TAMPEREEN
LÄHETYSKOTI**
Hämeenpuisto 41

**HÄMEENLINNAN
KEIDAS**
Kaivokatu 2

Kesä on ihanaa aikaa!! Silloin saamme ihailla Jumalan luoman luonnon ihmeitä ja sen kauneutta. Jumalan rakkaus meitä ihmisiä kohtaan näkyy hyvin luonnossa: taivaan sinisessä, kukkien väriloistossa, metsien rauhassa, järvien tyyneydessä, meren voimassa ja kaikissa pienissä ja suurissa luonnon ihmeissä. Saamme olla niin kiittollisia siitä, kuinka mahtavan maailman onkaan Jumala meille luonut!!

Alta löydät KESÄBINGON, josta voit kerätä niin monta suoraa kuin vain ehdit kesän aikana. Ihanaa kesää sinulle ja Jumalan siunausta elämäsi!!

VINKKI KESÄÄN ALLA OLEVIENTEN PUUHIEN LISÄKSI:

Arvoitusleikki perheen tai kaverien kanssa:

JOKAINEN VALITSEE MIELESSÄÄN JONKIN RAAMATUN KERTOMUKSEN TAI TAPAHTUMAN JA TAITEILEE SIITÄ ASETELMAN LUONNON MATERIAALEILLA. SEN JÄLKEEN VOITTE YHDESSÄ ARVAILLA, MIKÄ KERTOMUS KENENKIN TAIDETEOKSESSA MAHTAAKAAN OLLA. VOIT KÄYTTÄÄ APUNA HIEKKAA, KIVIÄ, RISUJA, KEPPEJÄ, LEHTIÄ, VETTÄ, RUOHOA, KUKKIA...

Kysyin aikuiselta kysymyksen Jumalasta

Kävelin paljain jaloin rantahiekalla

Kävin retkellä metsässä

Katselin taivasta ja juttelin Jumalalle

Keräsin kukkakimpun

Paistoin makkataa nuotiolla

Puhuin Jeesuksesta kaverin kanssa

Puhalsin saippuakuplia

Ajelin pyörällä

Luin Raamattua ulkona

Kävin uimassa järvessä

Rukoilin aamu-rukouksen

Rakensin ristin luonnon materiaaleista

Lennätin leijaa

Luin lasten-raamattua aikuisen kanssa

Nukuin yön teltassa

LAHJOITUSTEN KOHDEKOHTAISET VIITENUMEROT

TYÖNTEKIJÄT:

Marko Turunen.....	94016
Miina Makkonen.....	94045
Paula Jääskö.....	94074
Kaisa Putkiranta.....	94142

PIIRIN OMAT KOHTEET:

Hämeen piirin.....	
gleiskannatus.....	94087
Mihin eniten tarvitaan.....	94126
Evankelioimistyö.....	94414
Katuevankeliointi.....	94401
Pisara -lehti.....	94100
Radiotyö.....	94113
Maakuntatyö.....	94456
Lähetyskoti TRE.....	94139
Keidas HML.....	94333
Keidasvuokrakeräys.....	94320
Mainonta.....	94252
Miestyö.....	94443
Naistyö.....	94430
Maahanmuuttajatyo.....	94427
Juniori- ja perhetyö.....	94058
Juniorityönmateriaali.....	94265
Nuorisotyö.....	94061
Nuorten aikuisten työ.....	94469
UUSI työntekijäkeräys.....	94197
Raamattukoulu.....	94472

LÄHETIT:

Antti ja Laura.....	21607
Anu M.....	22402
Greed Teija.....	20103
Heidi T.....	24507
Keskinen Liliann.....	21306
Mikko ja Miia.....	21584
Ollit.....	32968
Rantamäet.....	23391
Syrjätie Markus & Kia.....	21542
Vähäkangas Anna.....	25593

Muilla viitteillä tulevat lahjoitukset kohdistetaan Hämeen Kansanlähetyksen kotimaan työn hyväksi.

LAHJOITUS-
NUMEROT ja
MOBILEPAY

SOITA 0600 18210

Lahjoitus 10,01 € /
puhelu + pvm

SOITA 0600 18220

Lahjoitus 20,45 € /
puhelu + pvm

MOBILEPAY 51283

Syötä haluamasi
summa ja viesti.

Kiitos!

Rahankeräyslupa –
RA/2021/1201

Yleislahjoitustilimme numero on:

Hämeen Evankelisluterilainen Kansanlähetyks ry
TSOP FI71 5730 0820 0457 02 ja BIC OKOYFIHH

**Käytäthän kohdekohtaisia viitenumeroita –
säästämme kuluissa ja helpotamme kirjanpitoa.**

- Kyllä kiitos! **Tilaan** itselleni 3–4 kertaa vuodessa maksutta ilmestyvän **Pisara -lehden**
- Perun Pisaran tilauksen
- Vaihdan tilauksen** paperiversion sijaan sähköpostiini
- Osoitteeni on muuttunut:** teen osoitteenmuutoksen
- Haluan, että minuun otetaan yhteyttä**

Palauta tämä kortti työntekijälle tai postitse:
HÄKL, Hämeenpuisto 41 b,
33200 Tampere

Nimi ja vanha osoite:

Uusi osoite:

Sähköposti:

Puhelin:

PALVELUKORTTI

Posti Green

Hämeen Ev.lut. Kansanlähetyks, Hämeenpuisto 41 b, 33200 Tampere

MINUN
TODISTUKSENI

Jumalaa kiinnostaa sinun arkesi

Olen pienestä pitäen ollut kiinnostunut ihmisten arkisista asioista. Kyseisen päivittäin päivällispöydässä tarkkaan mieheni päivän kulusta. Minusta on ihanaa vaihtaa arkisia kuulumisia ystävieni kanssa: mitä ruokaa laitoit tänään, mitä kirjaa luet parhaillaan, missä kävit kävelyllä?

Lapsuudestani muistan, kuinka erään kerran rupattelin kaverilleni niitä näitä. En muista, mitä hänelle kerroin, mutta jotakin arkisia asioita. Muistan kaverini tokaisseen: ”Tiesitkö, ettei ketään kiinnosta nuo sinun juttusi.” Se tuntui pahalta.

Välillä tosiaan tuntuu, ettei ketään kiinnosta minun juttuni. Kerroin kesätyökaverille menneestä lomareissustani ja tämä alkoi jutella päälle omasta reissustaan. Avasin kaverille kahvilassa mieltäni painavaa asiaa, mutta toinen selasi puhelintaan. Raamattupiirissä jaoin arasti ajatuksiani luetusta kohdasta, mut-

ta kukaan ei kommentoinut tai edes katsonut kohti.

Varmaan tuttuja tilanteita itse kullekin. Varmasti olen myös itse sortunut olemaan se, joka unohtaa osoittaa kiinnostusta toisen asioihin.

Jumala kuitenkin on kiinnostunut minun ja sinun arkisista asioista. Kuulin aikanaan mainion vertauksen, jonka mukaan Jumala istuu alati puhelimen vieressä ja odottaa, että juuri sinä soittaisit. Tarvitsee vain itse nostaa luuri ja Hän on heti linjan toisessa päässä. Hänellä on aina aikaa kuunnella.

Moni havahtuu pyytämään apua Jumalalta, kun kyseessä on jokin elämän iso asia kuten perhe, terveys, työpaikka tai koti. Tämä on tärkeää ja tätä Jumala toivoo. Hän haluaa kuitenkin auttaa myös arjen pienissä asioissa. Olen saanut pyytää Jumalaa apuun, kun jäänyt pyöränlukko oli saatava auki tai kun tietokoneen Teams-sovellus meni ju-

miin juuri palaverin alkaessa. Tai kun kello läheni vieraiden saapumista ja piirakka ei meinannut millään kypsyä uunissa. Jumala ei koskaan sano: ”Ei kiinnosta nämä sinun juttusi.”

Vuoden alussa tajusin, että voin tuoda Jumalalle myös työpaikkani asioita. Olin kyllä rukoillut haastavien työtehtävien puolesta, mutta yhtäkkiä havahduin siihen, että voin rukoilla myös töissä kohtaamieni ihmisten puolesta. Työhöni kuuluu mm. vertaistapaamisten järjestämistä ruoka-allergisille. Olen alkanut rukoilla Pirkanmaan ruoka-allergisten puolesta ja sen puolesta, että vertaistukea kaipaavat löytäisivät toimintaan. Olen iloinnut siitä oivalluksesta, että vaikka en teekään hengellistä työtä, voin silti rukoilla töissä kohtaamieni ihmisten puolesta. Nämä ihmiset ovat osa työarkeani, ja kyllä, Jumalaa kiinnostaa!

ILONA MÄHÖNEN